

Bei Dao
NISMO NEDOLŽNI

prevedla Katja Kolšek

走吧

—给 L

走吧，
落叶吹进深谷，
歌声却没有归宿。

走吧，
冰上的月光，
已从河面上溢出。

走吧，
眼睛望着同一片天空，
心敲击着暮色的鼓。

走吧，
我们没有失去记忆，
我们去寻找生命的湖。

走吧，
路呵路，
飘满了红罌粟。

Pojdimo!

za L

Pojdimo! –
padlo listje piha v globoke doline
toda nima doma, kamor bi se vrnilo

Pojdimo! –
lunin sij na ledu
se že razliva čez rečno strugo

Pojdimo! –
oči zrejo v isti del neba
srca tolčejo po bobnih somraka

Pojdimo! –
nismo izgubili spomina
poiskali bomo jezero življenja

Pojdimo! –
cesto, cesto
prekriva roj rdečih makov

宣告

—献给遇罗克

也许最后的时刻到了
我没有留下遗嘱
只留下笔，给我的母亲
我并不是英雄
在没有英雄的年代里，
我只想做一个。

宁静的地平线
分开了生者和死者的行列
我只能选择天空
决不跪在地上
以显出刽子手们的高大
好阻挡自由的风

从星星的弹孔里
将流出血红的黎明

Javni razglas

za Yu Luokeya

morda je prišla zadnja ura
nobene zapuščine ne puščam za sabo
le pero za mojo mater
nisem nikakršen junak
v desetletju brez junakov
želim biti zgolj človek

mirno obzorje
je razdelilo red živih in mrtvih
jaz lahko izberem le nebo
nikoli ne bom pokleknil na zemljo
in s povelečevanjem krvnikov
dokončno ustavil vetra svobode

iz zvezdnatih strelskih ran
bo tekla krvavo rdeča zora

结局或开始

—献给遇罗克

我，站在这里
代替另一个被杀害的人
为了每当太阳升起
让沉重的影子象道路
穿过整个国土

悲哀的雾
覆盖着补丁般错落的屋顶
在房子与房子之间
烟囱喷吐着灰烬般的人群
温暖从明亮的树梢吹散
逗留在贫困的烟头上
一只只疲倦的手中
升起低沉的乌云

以太阳的名义
黑暗公开地掠夺
沉默依然是东方的故事
人民在古老的壁画上
默默地永生
默默地死去

Konec ali začetek

za Yu Luoheja

jaz, stojim tu
namesto nekoga, ki je bil ubit
tako da vsakič, ko se sonce dvigne
težka senca kot cesta
vodi skozi celo deželo

žalostna megla
prekriva neenako krpanko streh
med eno in drugo hišo
dimniki puhajo pepelnate množice
toplota pronica skozi lesketajoča se drevesa
zastaja v ubornih konicah cigaret
iz vsake utrujene roke
se dvigajo nizki težki oblaki

v imenu sonca
tema odkrito ropa
molč je še vedno zgodba vzhoda
ljudje na starodavnih freskah
nemo večno živijo
nemo umrejo in odidejo

呵，我的土地
你为什么不再歌唱
难道连黄河纤夫的绳索
也象崩断的琴弦
不再发出鸣响
难道时间这面晦暗的镜子
也永远背对着你
只留下星星和浮云

我寻找着你
在一次次梦中
一个个多雾的夜里或早晨
我寻找春天和苹果树
蜜蜂牵动的一缕缕微风

我寻找海岸的潮汐
浪峰上的阳光变成的鸥群
我寻找砌在墙里的传说
你和我被遗忘的姓名

如果鲜血会使你肥沃
明天的枝头上
成熟的果实
会留下我的颜色

必须承认
在死亡白色的寒光中

o, zemlja draga
zakaj ne pôješ več
je mogoče, da tudi vrvi burlakov na Rumeni reki
kot popokane strune lutnje
ne donijo več
je mogoče, da ti je čas, to črno ogledalo
ravno tako za vedno obrnil hrbet
in za seboj zapustil le zvezde in plavajoče oblake

iščem te
v vsakih sanjah vnovič
vsako megleno noč ali jutro
iščem pomlad in jablane
vsak pihljaj vetra, ki ga povzročajo čebele

iščem plimo in oseko morske obale
jato galebov, nastalo iz sončne svetlobe na valovih
iščem zgodbe, vgrajene v zid
tvoje in moje pozabljeno ime

če bi te sveža kri delala plodno
bi na jutrišnjih vejah
zrelo sadje
nosilo mojo barvo

priznati moram
trepetal sem

我，战栗了
谁愿意做陨石
或受难者冰冷的塑像
看着不熄的青春之火
在别人的手中传递
即使鸽子落到肩上
也感不到体温和呼吸
它们梳理一番羽毛
又匆匆飞去

我是人
我需要爱
我渴望在情人的眼睛里
度过每个宁静的黄昏
在摇篮的晃动中
等待着儿子第一声呼唤
在草地和落叶上
在每一道真挚的目光上
我写下生活的诗
这普普通通的愿望
如今成了做人的全部代价

一生中
我多次撒谎
却始终诚实地遵守着
一个儿时的诺言
因此，那与孩子的心

v ledeni smrtno blede svetlobi
kdo želi biti meteorit
ali ledeno mrzel kip mučenika
ki gleda, kako neugasljiv ogenj mladosti
prehaja v roke nekoga drugega
četudi se golobice razsvetlijo na njegovih ramah
ne more začititi toplote njihovih teles in sape
očistijo si perje
in hitro odletijo

jaz sem človek
potrebujem ljubezen
v očeh svojega ljubega bitja
želim preživeti vsak spokojni mrak
zibajoč zibelko
čakati na prvi jok otroka
na travi in odpadlih listih
na vsakem iskrenem pogledu
pišem pesmi življenja
to splošno hrepenenje
je danes postalo skupna cena za to, da si človek

v svojem življenju
sem mnogokrat lagal
vendar sem vedno iskreno držal
obljubo, ki sem jo izrekel v otroštvu
zato mi svet, ki ni združljiv

不能相容的世界
再也没有饶恕过我

我，站在这里
代替另一个被杀害的人
没有别的选择
在我倒下的地方
将会有另一个人站起
我的肩上是风
风上是闪烁的星群

也许有一天
太阳变成了萎缩的花环
垂放在
每一个不朽的战士
森林般生长的墓碑前
乌鸦，这夜的碎片
纷纷扬扬

z otrokovim srcem
še vedno ni odpustil

jaz, stojim tu
na mestu nekoga, ki je bil ubit
nimam druge izbire
na mestu, kjer bom padel
bo stal nekdo drug
veter je na mojem hrbtu
na vetru brlijo zvezde

morda bo nekega dne
sonce postalo posušeni venec
ki bo visel
pred naraščajočim gozdom nagrobnikov
slehernega neuklonljivega borca
črne vrane, ti drobci noči
v gručah frfotajo naokrog

回答

卑鄙是卑鄙者的通行证，
高尚是高尚者的墓志铭，
看吧，在那镀金的天空中，
飘满了死者弯曲的倒影。

冰川纪过去了，
为什么到处都是冰凌？
好望角发现了，
为什么死海里千帆相竞？

我来到这个世界上，
只带着纸、绳索和身影，
为了在审判之前，
宣读那些被判决的声音。

告诉你吧，世界
我——不——相——信！
纵使你脚下有一千名挑战者，
那就把我算作第一千零一名。

我不相信天是蓝的，
我不相信雷的回声，
我不相信梦是假的，
我不相信死无报应。

Odgovor

Nizkotnost je geslo nizkotnih,
plemenitost je epitaf plemenitih,
poglejte, kako je pozlačeno nebo,
prekrito z lebdečimi izkrivljenimi sencami mrtvih.

Ledena doba je sedaj mimo,
zakaj je potem vsepovsod led?
Rt dobre nade je že odkrit,
zakaj potem na tisoče jader med seboj tekmuje na Mrtvem morju?

Prišel sem na ta svet,
s seboj prinesel zgolj papir, vrv in senco,
da bi še pred sojenjem
z glasom obsojenca javno izrekel:

Naj ti povem, svet:
Ne-ver-ja-mem!
Če tisoče izzivalcev leži pod tvojimi stopali,
me šteje za tisoč in enega!

Ne verjamem, da je nebo modro,
ne verjamem v odmev grmenja,
ne verjamem, da so sanje lažne,
ne verjamem, da se smrt ne maščuje.

如果海洋注定要决堤，
就让所有的苦水都注入我心中，
如果陆地注定要上升，
就让人类重新选择生存的峰顶。

新的转机和闪闪星斗，
正在缀满没有遮拦的天空。
那是五千年的象形文字，
那是未来人们凝视的眼睛。

Če je usojeno, da ocean prebije nasip,
naj vsa trpka voda vdre v moje srce,
če je usojeno, da se zemlja vzdigne,
naj človeštvo ponovno izbere vrh obstoja.

Nove priložnosti in svetleče zvezde
sedaj krasijo neovirano nebo:
to so pet tisoč let stari piktogrami,
to so budne oči generacij, ki prihajajo.

履历

我曾正步走过广场
剃光脑袋
为了更好地寻找太阳
却在疯狂的季节里
转了向，隔着栅栏
会见那些表情冷漠的山羊
直到从盐碱地似的
白纸上看到理想
我弓起了脊背
自以为找到了表达真理的
唯一方式，如同
烘烤着的鱼梦见海洋
万岁！我只他妈喊了一声
胡子就长出来了
纠缠着，象无数个世纪
我不得不和历史作战
并用刀子与偶像们
结成亲眷，倒不是为了应付
那从蝇眼中分裂的世界
在争吵不休的书堆里
我们安然平分了
倒卖每一颗星星的小钱
一夜之间，我赌输了
腰带，又赤条条地回到世上

Življenjepis

Nekoč sem z obrito glavo
paradiral čez trg
da bi bolje poiskal sonce
toda ko sem v tem letnem času norosti
na drugi strani rešetk zagledal koze s hladnimi obrazi
sem se obrnil v nasprotno smer
ko sem na kot alkalno slana zemlja belem papirju
zagledal svoje ideale
sem upognil hrbtenico
misleč, da sem našel edini način
izražanja resnice, kot
pečena riba, ki sanja o morju
Naj živi ...! sem, prekleto, vzkliknil le enkrat
in nato pognal dolgo brado
zavozlano kot nešteto stoletij
dolžan sem se bil spopasti z zgodovino
in z nožem v roki z idoli
vzpostaviti sorodstveno vez
nikakor ne zato, da bi bil kos
razdrobljenemu svetu v mušjem očesu
med kupi nepretrgano razpravljajočih knjig
smo si mirno razdelili enake deleže
drobiža, ki smo ga zaslužili z odprodajo vsake zvezde
v eni sami noči sem zakockal

点着无声的烟卷
是给这午夜致命的一枪
当地翻转过来
我被倒挂在
一棵墩布似的老树上
眺望

svoj pas in se popolnoma gol vrnil na svet
prižigajoč nemo cigareto
bila je pištola, ki je ob polnoči prinesla smrt
ko sta nebo in zemlja zamenjala mesti
sem z glavo navzdol visel
s starega drevesa, ki je bilo videti kot stara krpa
ki z višine zre v daljavo